

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum
tam quadragesimales: q[uam] de sanctis**

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

Feria. vi. dominice de passio[n]e. de iracundia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69837)

Feria sexta

que offendit: oculis manib⁹: toto cor-
pore satisfecit. Exemplum de ea. Cū
quodam vice postq̄ dedit se pctis vo-
lens eā xp̄s conuere: ea dormien-
te talem habuit visionē. Vidit namq̄
mulierē quādam pulchraz hntē filiū
in manibus q̄ ante eā stans dicebat
O maria vis filiū meū habere in sp̄s
sū. Rndit illa. Uolo Cui illa. nūq̄ ha-
bebis eū nisi relinquas pctā. Enigi-
lans amore accensa ad xp̄m cucurrit
audiens eū in templo pdicantē que
audiens lachrymis plena uersa est.
Unde patet scdm

¶ Secundu⁹ dz rē. Contulit ei chri-
stus quinq̄ p̄uilegia merito suis bo-
nis operibus.

¶ Primo fecit eā secretariā.

¶ Scdo fecit eā familiarem.

¶ Tertio fecit eā suāz medicam.

¶ Quarto fecit eā suāz thesaurariam.

¶ Quinto fecit eā suāz ambasiatricem.

¶ Primo rē. Quia vt dz. Ro. vi. ca.
Ubi abūdauit delictū rē. Paulus fa-
ctus vas electionis. Publicanus euā-
gelista. Petrus princeps apostolorū
Magdalena secretaria Luce. vii. Le-
gitur q̄ maria sedebat secus pedes
dñi: r̄ audiebat verbū illi⁹. Nō legit
q̄ ibi aliq̄s fuerit: nisi ip̄a cū ip̄o. Et
ei dicebat secretū sue passionis: r̄ fu-
tura circa secretū sue resurrectionis
et de alia vita in signū amicitie. Qz
dz Prover. xxy. Causam tuā cū ami-
co p̄tracta. Sen. Omnia cū amico deli-
bera. Tho. in post. sup Joh. Verū si-
gnū amicitie est: q̄ amicus amico suo
cordis secreta reuelat. ¶ Scdo fecit
eā rē. vj. matris sociā. Que licet esset
purior: tñ in sociā ei dedit in signū a-
mortis: Nō maria Cleophe. non Salo-
me: s̄z magdalene. Tertio fecit rē.
Magis est esse medicūz ipatoris aut
regis: s̄z fortius iesu xp̄i. O magdale-
na que xp̄m vnixisti manibus pp̄te.
¶ Quarto fecit eā rē. Magdalena xp̄o
pannū in cruce. Et xp̄s ei dedit sāgu-
nem que colligebat ad pedes crucis
r̄ in ampula posuit: q̄ marculie habet

¶ Quinto fecit rē. qz fecit apostolorū a
postoloz. Ecclesia canit. O mūdi lam-
pas et margarita p̄fulgida que resur-
rectionē xp̄i nunciando ap̄lorūz apo-
stola fieri meruisti Practica in verbo
O mūdi rē. O speculūz penitentie. O
spes miserorū pctōz. Apostoli fuerūt
missi pdicare. Magdalena autē pdi-
care pdicatorib⁹. Preterea fidē maio-
rem habuit oibus apostolis. qz citius
credidit. Apostoli post resurrectionē
xp̄m viderūt: audierunt: eū xp̄s come-
derunt. Maria nō habuit ista: tñ cre-
didit vñ ex p̄uilegio prima vidit xp̄m
resurgentē: vñ habuit p̄uilegiū om-
nium sanctorū. ¶ Primo apostolorū qz
pdicauit quous sit mulieri p̄hibitu⁹ p̄-
dicare tñ ex quodā p̄uilegio parti-
tulari ei concessū est. ¶ Scdo patri-
archarum. in benignitate: qz de facul-
tatibus suis xp̄o contulit r̄ apostolis
omnibus. ¶ Tertio p̄phetarū qz xp̄i
aduētū p̄nūciauit i galileā. ¶ Quar-
to martyriū. qz corpus suū martirisa-
uit. ¶ Quinto cū Johāne baptista: q̄
lauit corpus xp̄i in iordane: hec autē
caput pedes inmo osculū dedit. Pre-
terea p̄uilegium confessorū: quia si-
dem christi confessa est. Et ob hoc tñ
a xp̄o dilecta est a quo in illo celesti
r̄ felici regno celoz meruit exaltari.
Ad quod et nos perducatur iesus suus
sponsus qui rē.

¶ Feria. vi. dominice de passione
De iracundia.

Allegerunt
pontifices et pharisei cō-
siliū et dicebāt. Quid
facim⁹ qz iste homo multa signa facit
Joh. xi. cap. Scdm Tho. in cathē. Tē-
pore quo iudea facta fuit tribata:
ita romani. Pōntifices romani statu-
erunt vt nullus diceretur rex nisi il-
le que romani ordinassent: Iudei et

go videntes magnū concursū popu-
 li erga iesum dubitauerunt scribere ne ro-
 mani veniret: et eos de hierusalē eijce-
 rent. Un̄ maiores. i. pōtīfices qui erāt
 maioris auctoritatis: magis littera-
 ti: et pharisei q̄ p̄re alijs videbant re-
 ligiosi: collegerunt consiliū aduersus
 iesum inuidia mori: cuz audissent La-
 zarum suscitasse. Quid facimus etc.
 Secūdu Cāno. ij. q. ij. c. Episcop⁹. S.
 Si ergo iniuste. Sententia erit iniu-
 sta et consiliū triplīcī de causa. P̄ria
 ex animo: cū iudex nō ex zelo iusticie
 sed ex odio et timore dat sententiā. Scda
 ex causa. Cū q̄s cōdemnat p̄ causa q̄
 non est vera p̄ futuro scz qd̄ non cōmi-
 sit. Tertia ex ordine: quia scz non ser-
 uat ordo iudiciari⁹. Causas has ser-
 uauerunt isti: ideo male. Secundum
 Egidium li. de regimine principum
 In omni bono consilio tria sunt seruā-
 da. Primū est maturitas: Unde iu-
 dex in p̄ferendo suam sedet iurta
 philoso. vij. Phy. Sedendo et q̄scēdo
 fit anima sapiens. Scda cū pace et nō
 p̄turbatione. Exo. xxij. Innocētē et iu-
 stū nō occides. Tertiu est sapientia.
 Prouer. vij. Ergo sapientia in p̄silijs
 habeat Qd̄ nō fecerūt hodie in suo cō-
 silio. Quid facim⁹. Si dimittim⁹ eū
 sic veniet romani. s. in tāta fortitudi-
 ne q̄ non poterim⁹ resistere. Et tollēt
 locū n̄m id est ciuitatē et tēplum. Et
 gentē captiuantē pplm. Glo. Passio
 timoris subuertebat eis iudiciū ratio-
 nis. Un⁹ aut̄ ex eis Cayphas noīe.
 Cum esset pontifex anni illius dixit
 Vos nescitis q̄c̄q̄ nec cogitatis. q. di.
 Bonū cōe magis est eligēdū q̄ bonū
 p̄ticulare. Si em̄ dimittat hō iste bo-
 nū totius ppli dissipabit̄ fm̄ eoz est
 matione: et sic zeludit q̄ sit ad mortē
 cōdemnādus etiā si non inueniat cau-
 sa mortis: v̄ n̄ dicit. Expedi vobis vt
 vn⁹ homo moriat̄ etiā si esset bon⁹ et
 iustus. p̄ pplō. i. p̄ seruatione ppli.
 Et non tota gens pereat. Un̄ p̄t̄ apte
 q̄ passio inuidie cōtra xpm̄ et passio ti-
 moris perdēddi gētē et locū subuerte

bast eo iudicli rōnis hoc aut̄ a semet
 ip̄o non di. s. cuz eet p̄o. etc. Glo. ip̄o
 ignorante ptulit p̄pheticuz s̄bz nō
 rōne sui meriti: s. dignitatis officij.
 Am. Veritas a quocunq; etc. Nec mi-
 ruz si in ore iudei fuit s̄bz p̄pheticū
 a spū sc̄to positū: quia vt d̄f. Nūe. xxij
 asina. Balasā dixit d̄no suo. Cur itez
 me. ij. cedis Ab eo die et p̄silio cogita-
 runt euz occidere Iesus fugit i Efr̄
 ciuitatē parua Unde ibi abagar⁹ rex
 misit eplam vt ad se veniret Xps au-
 tem faciei figurā in sudario misit: vt
 dicitur in. ij. distm. ix. q. i. a Tho. Se-
 quitur Et ibi mo. c. dist. f. vsq; ad tps
 p̄pinquū sue passionis. Applica. De
 iracundia tria se offerunt in p̄nti

¶ Primū d̄f diffinitionis

Scdm̄ d̄f diuersificationis

Tertiū d̄f punitionis

¶ Primū etc. Tho. xxij. q. xviij. ar. ij.
 Ira est appetitus vindicte. O pater
 aut̄ iracundus ille mihi nocuit non qui
 esca donec factā vindictā: dicā agas
 Ira ē appetit⁹ vindicte Et albert⁹ in
 ij. li. Cō. c. xvij. Ira ē mor⁹ animi con-
 citatus ad penā inferendā Et Lactā
 in li. d̄ ira ad donatū. Ira ē cupiditas
 vlciscende iniurie. S. p̄ maiori decla-
 ratōe notādū ē fm̄ supradictos docto-
 res q̄ duplex est sp̄s iracundie vt cō-
 ponit Thomas sup epl̄as pauli ad
 ephesios ij. q̄ duplex est ira Una ē
 que est fm̄ iudiciū rationis q̄ p̄p̄te
 d̄f zelus. Alia q̄ excedit rationem
 q̄ p̄p̄te d̄f passio. Primō mōtalis ira
 nō est p̄c̄m̄: imo necessaria: quia or-
 dinat hōiem ad deū: in corrigendo
 p̄c̄tā et defect⁹ Un̄ hiero. Qui irascit̄
 cū: cā nō ē re? Nā si ira nō fuerit nec
 doctrina p̄ficiat: nec iudicia stāt: nec
 erimias p̄spiciatur: et amb. li. d̄ offi. Abi
 culpa ē irascimini: quia vt d̄t ph̄s in
 ij. Eth̄i Non irasci in quibus opoz-
 tet insipientis et hiero. Qui nō irasci-
 tur aut̄ deus aut lapis ē et dauid ps.
 Irascimini et nolite peccare. P̄mo
 ad hanc inducitur hō triplīcī exēplo.
 P̄mo scripturali. i. Mac. ij. Cū rex

Feria sexta

anthiochie misisset nūciū mathathie
scto viro vt idolis sacrificaret. Iratus
sanctus dei occidit nūciū et iudeū parit
qui corā eo sacrificabat et. iij. R. ij.
Idem sanctus dei occidit quadringē
tos pphetas falsos in torrente cison.
qui idolatrare faciebāt poplū. Exo.
xi. Cuz dñs populo pcepisset q nullus
de manna reponeret vsqz mane. Ipi
autē auidi vt lupi: qbusdam referug-
tis cum scaturirēt vernib⁹. Moyses
iratus ppter diuinū pceptū qtemprum
eos occidit. Exo. xxxij. Cū ppls lude-
ret circa vitulū aureū: irat⁹ moyses p-
iecit tabulas et confregit. Et ex eis q
fuerūt in culpa occidit. ij. M. Preter-
ea Nume. xxi. dixit dñs moyli. Tolle
oēs pncipes et suspende in patibulis
contra solē: qz locuti erant contra do-
minū. Ecce primū exēplum scriptu-
rale. ¶ Scdm exēplū est doctrinale
Johannes bapn. q acriter redarguit
herodē ppter vxorē fratris sui philip-
pi quā tenebat in vxorem. Preterea.
Ambrosius iratus contra Theodo-
sum: quia sanguinē fudit apud the-
salonicā: qz occidere fecit septē milia
hominū nō pmissit eū ingredi in tēplū
ipsum excomunicatū reputās. Et de
beato Stephano q zelo replet⁹: dixit
iudeis Vos semp spiritus sancto resisti-
tis et de beato dñico q sacristā vsqz ad
sanguinē verberauit quia receperat
sudarium a muliere sine licentia. Mi-
rantibus fratrib⁹ dixit. Non est cru-
delitas: sed pietas p deo punire cris-
mna. et. C. de furnis. l. Si quis. et. l. ita
vulneratus. ff. ad. l. aquilam. Delicta
non debēt remanere impunita: q pu-
nitio non fit nisi per iram. Ideo Lactā
lib. de ira ad Donatū. Necessē est bo-
no ac iusto displicere que praua sunt
et cui malū displicet moueri ad irā
cum id fieri videt. Ille. Ideo christus
Jo. ij. Ira permot⁹ vidēs tēplū pphas-
nari mercātis et negocia nonib⁹ funi-
culum fecit et oēs cū ira eieci t de tem-
plo di. Scriptū ē em. Dom⁹ mea dom⁹
oratiōla rē. Auferre ista hinc. Ubi nos

ta fm Tho. in post. super. Jo. q rps i
iniuria ppria fuit patiens semp in ex-
emplū nrm: vt Jo. viij. Demonium ha-
bes. Rñdit benigne. Ego demoniū nō
habeo. Et quādo pcussus alapa fuit.
Math. xxvi. Cur me cedis: sed impa-
tiēs fuit in iniuriā patris sui et setur-
bavit di. Auferre ista hinc. et Math.
iij. qñ demon dixit. hec oia tibi dabo
si cadēs adoraueris me: quia hoc ces-
debat in vituperiū patris. Jo hiero.
Iniuriā meā patienter tuli. Iniuriā
patris mei patienter ferre non potui
Uñ patz scdm exēplū. Tertio exēplo
paganali: de Bruto romano. De quo
Uale. li. v. c. viij. de seueritate paren-
tū aduersus liberos Cū audiret duos
filios suos velle introducere in romā
dñationē Tarquinij supbi a se expul-
sum fecit filios virgis ferreis acriter
cedi. Et vos o patres o matres: corri-
gite filios vestros. Irascimini et nolite
rē. Prouer. xij. Qui parcit virge odit
filiū suū: qui autē diligit illū instan-
ter erudit. et phis. vi. politi. Bonū ē
q parentes corrigāt filios otiosos.
Et vos officiales: o ptores irascimini
contra mala: quia bonitas et pietas i
hoc ē mala. Unde di. l. c. Si qs dyaco-
nus Que ē ista bonitas iusticie inimi-
ca palpare criminosos et eoz crimina
dimittē impunita. Ille. Ad vos clamo:
qbus incūbit irasci. In hui⁹ figuram.
Esa. xxij. dñs dixit Esa. Uade et ingre-
dere in tabernaculo ad summū tēpli
ppositū et dic ei. Quid tu hic: aut q si
quis hic. Morte morieris. i. cur ques-
ris pncipatū: si non vis mala rephēn-
dere. Ecclē. vij. Noli querere fieri iu-
dex: nisi valeas virtute irrupere inis-
quitates. Uñ. i. Reg. xxij. Quia hely
sacerdos nō correxit filios suos: dñs
eos occidit: ipe mala morte mortu⁹ ē
Quis alit eēt bon⁹. et. ij. Reg. xij. Qu-
dauid nō correxit Amō q struprarat
sororē suā Chamar: ipe Amō occisus
fuit i cōiuiuo ab absalō. et dauid pcuss⁹
fuit peste in populo. Uñ ptz prima spe-
cies ire. Secunda species est que exce-

dit rōnez hoīs: q̄ d̄ passio. Et ista est mortale. De qua Prover. xxvij. Ira non h̄z misericordiā: de hac ad sc̄m Secunduꝝ dicitur r̄c. Tho. vbi. s̄. Archieps sc̄da parte summe. Philo: sophus: iij. ethicoꝝ. Tres sunt diuersitates iracundorum.

¶ Quidam sunt acuti.

¶ Quidam sunt amari.

¶ Quidam sunt difficiles.

¶ Quidam r̄c. Isti sunt q̄ de facili ad oia etiā minima irascunt. crispāt n̄a: sunt et vocantur tales colerici. Bona colera: sed periculosa. h̄c habēt p̄cipue mulieres q̄ de facili irascunt. Eccl̄e. xxv. Non est ira sup̄ irā mulieris. acuta r̄ facilis. Ubi p̄hs. viij. de aia libus q̄ mulier est maioris inuidie et factiosus ire q̄ vir. Conditiones huius ire et talium non sunt bone. Et homo d̄z habere studiū circa hoc: vt talē irāz refrenet. Quia vt h̄z p̄hs. i. ethi. Impossibile est indignatē operari bona. In. i. Elen. hoīs irati m̄ n̄ cōsiderare possunt. r̄. xi. q. iij. c. Il la. Cōmōtione t̄pe iussuz putat om̄e qd̄ fecerit. Cato. Ira impedit aīm ne possit cernere verū. Exēplis patet. Primo de Alexandro magno. Cū, qui dā miles sibi charissim⁹ laudaret pat̄rē ei⁹ phihppū fuisse pb̄a in armis s̄p̄le: ira succensus ipsū occidit manibus pp̄rijs de quo postea doluit: in tantum q̄ seipsuz occidere voluit. O quot blasphemii e. O quot homicidia p̄nerūt ex hac ira: vnde cohibēda est. In ps̄. xxxvi. Desine ab ira r̄ dere linque furorē. r̄ Lactan. in li. de ira. In hoīe cohibēda ē ira: ne ad aliquē marimū p̄siluat furores. Ab hac se temperarunt pagani. De Platone legitur: cū quēdāz suū discipuluz r̄beraret de crimine. Aduertēs q̄ ira incipiebat ei d̄hari: vocant vñ de discipulis suis: cui cōmisit criminis p̄nitionē: volens submittere rōni passionem r̄ irāz. In quib⁹ verbis: q̄rit aia chara dubiū. Vtrū in sapientē cadat ira. Due fuere op̄niones circa hoc.

Una stoicoꝝ: q̄ non: q̄ sapiens nulla perturbatione mouetur: sed semp̄ firmum habet animū. In. ij. ethi. In sapi entem non cadit ira. Alia est peripateticoꝝ r̄ ista est verior q̄ scilz sapiēs ad irā et pturbationē mouet. vt dicit p̄tero. Si sapiens irascit̄. mouet cū moderatione: nec cito emittit iaculū de malis: et dat locuz ire. Quia inq̄ p̄hs. ij. rhe. T̄ps d̄etat iram. Vñ Ambro. dedit documentū hoc Theodosio impatori: vt qñ se iratū s̄tēbat. xxij litteras alphabeti diceret morose. do nec ira cessaret. Optimū documentuz Quarto quidā sunt amari. Et isti sūt qui irā tenēt r̄ cum difficultate remittunt. O mala natura: tenēt loquelaz nec parcunt nisi mille p̄suasionibus p̄suasi. Contra d̄hs Leuit. xix. Non eris memor iniurie cuius tuoz: qd̄ est signum magnanimitatis. Sen. lib. de quatuor r̄tutibus. Si magnanimus fueris nunq̄ indicabis tibi fieri iniuriam. Sup̄ quo Giraldus odonis sup̄ iij. Eth̄i. ponit tres cōditiones hoīs m̄asueti et pacifici r̄ magnanimi. Prima q̄ passione non ducitur. Secunda q̄ est iniurie r̄ offense remissiu⁹. Tertia q̄ nō est vindicatiuus. Qz vt dicit p̄hs. iij. Eth̄i. Est seruire posse et vel le vindicare: r̄ obliuisci magnificum hanc magnificentiā habuerūt romani. De quib⁹ Vale. li. iij. Rub. de moderatione. M. Bibulus duos habuit filios: quos milites egypti occiderūt Vñ regina Cleopatra misit huic hos homicidas simul et carnificē vt de illis se vindicaret. Vir aut̄ prudēs coegit iram suā moderationi cedere. Vñ illis pepcit: et in pace ad pp̄ria remisit. Preterea hanc m̄asuetudinem habuit dauid: quē Saul p̄secutus semp̄ fuit. vt pz. i. Reg. xvij. Cum mulieres canerēt in tympanis in laudē Dauid Saul percussit mille: r̄ dauid decem milia. irat⁹ Saul dixit. Quid em̄ in pest ei. nisi solū regnū. Et tūc nō rectis oculis aspiciebat eū. Vñ lancea tentauit eum p̄figere: cū pariete: tñ dauid

Feria sexta

post plures psecutiones potuit esse inter-
ficere in spelunca. Quia Abisai voluit eum
lancea interficere. sed dauid dixit ei.
Ne interficias eum. Quis enim excedet
manu suam in christum domini et innocens erit
Abstulit hastam dauid quae erat ad caput
eius et cyphum aequae. Unde psalmus 137. **T**er-
tio quaedam sunt difficiles: quae nisi remittuntur
iniurias quae furiosi vocantur: et potius az-
nimalis quam rationales. Contra quos az-
po. Ad ephesios. iij. Sol non occidat super
iracundiam vestram. Glo. Sol. i. ira non
permaneat in vobis: licet quibus sit. Ubi
nora sunt Alber. super Lucam: quae tres sunt
hominum generaciones. Quidam sunt qui reddunt
bona pro bonis. Et hoc est quoddam natu-
rale. Math. xxvi. Si diligitis eos qui
vos diligunt quam mercedem habebitis
a patre. Nonne publicani hoc faci-
unt. Quidam reddunt mala pro malis: quod
est prohibitus: quia hoc deus sibi reseruat
Ad Romanos. xij. Mihi vindictam et ego re-
tribuam. Quidam bona pro malis: quod se-
cit christus et sancti in presenti vita. Unde fu-
genda est ira: si recte homines et amici
dei volumus esse et dici. Unde Lactantius. in
i. li. c. ix. Animum vincere: iram cohibe-
re. fortissimum est. et Seneca. in eplis. Naz-
vicisse extraneas nationes bellatorum
virtus est populorum. Vincere a civitate
et patria: virtus est morum. Ille. Unde relin-
quenda est iracundia. **T**ertium dicitur 12.
Vester. vi. Legit quod duo fuerunt curia-
les apud regem assuerum versus Amas et Mar-
docheus videns autem Aman quod Mar-
docheus erat dilectus a rege ira succen-
sus procuravit apud regem super lignum ip-
sum suspenderet. Parata autem furca inspi-
rante spiritu sancto cor regis immutatur
est. In ipso ligno parato. Mardocheus
positus est Aman. Ecce quomodo pu-
nita fuit ira Amas a deo. Preterea iij.
Reg. xxi. Cum rex Achab vellet vi-
nere Naboth: nec habere eam pos-
set posuit se ad lectum ex dolore. Uxor
eius ira succensa. scilicet Jezabel contra Na-
both fecit ipsum interficere. Sed ultio
diuina secuta contra hanc iram. Quia
canes laperunt sanguinem Jezabel

in loco ubi Naboth fuit interfectus
Ecce quod punit diuina punit etiam hoc
peccatum. Unde Prover. xix. Qui impatiens
est sustinebit damnum: sed tempore. In quibus
vobis. Querit anima cara dubium quae est
remedium contra hoc peccatum. Respondeo tres de-
cto. quae tria sunt remedia principalia.
Primum est silentii obsequio.
Secundum est dominice passionis consideratio.
Tertium est vite eterne acquisitio.
Primum est. 12. Parus loquor. Prover.
xij. Cum defecerint ligna id est verba
extinguetur ignis. Responso mollis frangit
iram: sermo durus suscitatur furor. Et
Sere. Silius est ira tacendo fugere
quam respondendo superare. Parus ergo loquor
homo. Et quoniam loquitur: cum maturitate. Unde
Socrates habebat in sigillo suo scri-
ptum. Amicus hominis est sapientia eius
vel tacere. Quia in multiloquio non des-
erit peccatum. Exemplum de abbate Isaac
qui a fratribus interrogatus: quare de-
mones non timeret. Respondit. Ex quo factus
suis monachus? statui apud me: vel
iracundia extra guttur meum non prode-
at. Quod facio: quia parum loquor. Et si
loquor semper cum mansuetudine. Preterea
rea de Berni. legit etiam quod appropin-
quante morte sua: cum requireret a fratri-
bus ut doceret eos documentum dixit
eis. Alieno se semper magis: quam meo credi-
di. Nullum scandalum facere volui. Les-
sus vindictam non expetere neque iram tolli.
Secundum dicitur dominice passionis considera-
tio Jo. xij. Exemplum dedit vobis: ut
quomodocumque ego feci 12. Quod quartum fuit
iniuriatus Joh. vij. Domonius ha-
bes. A seruo percussus Mat. xxv. Si
male locutus sum: testimonium perhibe
de malo. In cruce positus: oravit pa-
tres. Pater ignosce illis. In huius fide-
guram. Nume. xxi. Filii israel. respic-
tentes in serpentem in palo: sanabantur
a morsibus serpentium ignitorum. Unde de
serpentibus ignitis est ira: a qua quis
sanatur si diligenter quantum christus in cruce
pro eo passus est cogitet. Unde Grego.
Si passio christi ad memoriam reducitur
nichil est quod non equo animo toleretur.

Tercius dicitur. Uti puer. iij. Mansuetudo dabit gratiam dominus Ecclesiasticus. i. Mansuetudo est ei mansuetudo. In psalmo. clix. Exaltavit mansuetos in salutem. Mat. v. Bini mites: quoniam ipsi possidebunt terram. Nota in hoc mites. Quadruplex generatio possidet mundum. Prima est fatuorum quae totum mundum facit suum. Secundum sine tristitia. Secunda dupliciorum: qui vadunt ad complacendum per viam placetie. Officium infamorum est hoc. Tertia sunt hypocrite: qui mundum deludunt totum mundum istorum est. Si quis vult esse amicus huius mundi: vadat cum collo torto. Iste mundus vult decipit: quoniam decipit eum non est amicus. Quarta mansuetorum: qui habet conversationem benignam: Uti psalmo. Mansueti autem hereditabunt terram. Moses secundum Dionysium propter mansuetudinem suam fuit dignus apparitione diuina. Quod si tu quod egeris sinendo iras punireberis hinc et cetera.

Sabbato in ramis palmarum. De saluatione marie: que est puer. quomodo inducimur.

Salutate maria: quae plus omnibus laborauit. Ad romam. xvi.

Exemplum vincetium hystoriarum. De theophilo qui pauperimus vice dominus fuit cuiusdam episcopi. Qui ab ipso episcopo fuit depositus officio suo. Desperatus super hoc demonem inuocauit. et matrem cum filio negauit: et ei cyrographum signum ne propter fecit: ac sigillatum demoni tradidit in crastinum Theophilus in gratiam episcopi recipit demonis pro curatione: et suo officio restituit. In se reuersus post paucos dies ad virginem confugit. In nocte sequenti apparuit ei virgo maria ipsius redarguens. Ad preceptum eius demonem renunciauit atque matri et filio est reconciliatus. De mon autem coactus est dare cartam Theophilorum coram omni populo retulit quod acceperat. Et cunctis admirantibus et virginem laudantibus: post tri-

duum in pace quiescit. Unde ipsa saluamus. Ave maria: Salutate mariam et cetera. humanus sensus deficit lingua heret palato omnis hominum sermo minuitur dum mens mea venit in considerationem dignitatis et excellentie ipsius marie. Quapropter merito ipsa altis preconibus debet coli. hinc sententiam Jacobi de voragine in mariali. Ecclesia sancta salutat virginem in officio diuino in diuersis modis. Primo salutat loco et vice trium personarum: scilicet trinitatis dicentis. Ave gratia plena. Que saluatio fuit facta per angelum. Secundo ecclesia virginem salutat vice et loco omnium angelorum cum dicit tempore paschali. Regina celi. Que fuit facta ab angelo: christo resuscitato. Tertio ecclesia salutat ipsam vice et loco omnium sanctorum: qui sunt in patria omni sabbato inmissa dei. Salue sancta parens: Quarto ecclesia eam salutat omni die in complacendo: loco et vice omnium peccatorum: qui sunt in mundo dei. Salue regina in ficor die. Ideo assumpsit verba. Salutate mariam et cetera. In quibus verbis videmus conclusionem quod maria est saluanda a nobis. Ad quod inducimur triplici ratione.

Primo. ratione resalutationis.

Secundo. ratione inuentionis.

Tertio. ratione cooperationis.

Primo. Naturale hoc requirit per vna persona salutata: ut resalutet. Secunda vita. Saluus sis hodie. saluus sis hodie et per annum. Ad Romam. xvi. Salutate in uice in osculo pacis. Alibi honore in uice puenientes. Ad propositum: Si nos maria salutamus: ipsa resalutat nos. Saluete filii et cetera. Sed per maiori noticia. Nota secundum Theophilum super aue maria. Quod in testamento veteri angelica natura erat tante dignitatis. quia natura humana adorabat. Et magnus erat privilegium nature humane: si hoc agere posset. Unde ad laudem Abrahæ scribitur Genesim. xxiij. quod angelos recepit hospitio. et exhibuit eis reuerentiam: et quod tres vidit et unum adorauit. Unde natura humana in to